కట్టుకున్న పెళ్ళాం కావచ్చు, కాల్‌గర్ల్ కావచ్చు. అందులో వుండేది అచ్చంగా స్త్రీ హృదయమే! స్త్రీత్వాన్ని స్త్రీగాక మరెవరు గుర్తించి మెచ్చుకుంటారు?

గదిలో ఉన్న మాగజైన్లన్నీ మరోసారి తిరగేశాడు.

సినిమాలు, రాజకీయాలు, కథలు, నవలలు, జోకులు, న్యూడ్‌ఫొటోలు, కార్టూనులు దేనిమీద అతని దృష్టి నిలవటం లేదు. "బోర్" అనుకున్నాడు.

"మీకు ప్రతీదీ బోరే!"

"ఒక్క నువ్వు తప్ప"

"కొంత కాలంపోతే నేనూ మీ బోర్ లిస్టులో ఎక్కిపోతానేమో?"

"ఇంపాజిబుల్!"

"ఇప్పుడు మీరు వెంటనే కిరాణా కొట్టుకెళ్ళి ఈ సరుకుల్ని తెచ్చిపెట్టకపోతే ఈరోజు నేను మీకు వంటచేసి పెట్టడం ఇంపాజిబుల్!"

"అబ్బా! బోర్ లావణ్యా!"

అతడు గట్టిగా కళ్ళుమూసుకొని బెడ్ మీద అటుఇటు దొర్లాడు. లేచి కూజాదగ్గర కెళ్ళి గ్లాసులోకి మంచినీళ్ళు వంపాడు. గ్లాసు నోటిదగ్గర పెట్టుకున్నాడు. కానినీళ్ళు తాగాలనిపించలేదు. విసుగ్గా గ్లాసు టీపాయ్ మీద పెట్టేసి ఈజీచైర్లో కూర్చోబోయాడు. కాని కూర్చోలేదు. గ్లాసులోపోసిన నీళ్ళను పక్కనే వున్న అటాచ్డ్ బాత్‌రూంలో పారబోశాడు.

టీపాయ్ పక్కనేవున్న నిలువుటద్దంలో పడిన అతని రూపంమీద దృష్టిపడింది. అద్దంలో తనను తాను చూసుకోవటం అతని కిష్టం.

"రోజ్ బ్యూటిఫుల్ ఐస్.... దట్ కర్లీ హేర్.... యువర్ మిస్చివస్ లిప్స్. నువ్వు ఇంట్లోంచి బయటకెడ్తున్నావంటే భయ మేస్తుంది డియర్...."

"ఎందుకు?"

"యే కొంటెపిల్లైనా ఎగరేసుకుపో తుందేమోనని"

"యే మత్తుమందో చల్లి ఈ కొంటె పిల్ల తన కొంగుకు కట్టేసుకుందిగా"

"యూ సిల్లీ."

అద్దంలో తన పెదవుల్ని కసిగా ముద్దు పెట్టుకుంటున్న లావణ్య!

కాని మరుక్షణంలో తానొక్కడే!

అద్దాన్ని వెయ్యి ముక్కలుగా బద్దలు కొట్టాలనిపించిందతనికి. వెంటనే ఆ అద్దం ముందునించి కదిలాడు.

టైమ్ చూశాడు.

పది గంటల అయిదు నిమిషాలు.

ఇదివరకు చూసినప్పటికి ఇప్పటికి మూడు నిమిషాల కాలం మాత్రమే గడిచింది.

కాలం కదలదు. ఈ గది నాలుగ్గోడల మధ్య కాలం స్తంభించింది. ఈ గదిలో తాను ఖైదీ.

మళ్ళీ బెడ్ మీదకు చేరాడు.

మళ్ళీ పత్రికలన్నీ తిరగేశాడు.

మళ్ళీ టైమ్ చూశాడు.

ఆ హోటలుగది పైకప్పుకేసి తెల్లగా వెలిగిపోతున్న ట్యూబ్‌లైట్ కేసి, గిరగిరా తిరుగుతున్న సీలింగ్ ఫ్యాన్ కేసిచూశాడు.

బోర్! బోర్! బోర్!

అతడు బాధతో గటిగా కళ్ళు మూసుకున్నాడు. కాస్సేపటికి తెరచాడు. అకస్మాత్తుగా అతనికా గదంతా కొత్తగా, అపరిచితంగా కనిపించింది. వెంటనే అతనికి భయమేసింది

అసలు తనిక్కడెందుకున్నాడు? తనకేమాత్రంకూడా పరిచయంలేని ఈ ఊరు. ఈ హోటలుగది, ఈ బెడ్డు. ఈ టేబుల్. ఈ టీపాయ్. ఈ అద్దం, ఈ కూజా. ఈ గ్లాసు. ఈ ఫ్యాన్. ఈ ట్యూబ్‌లైటు వీటన్నిటి మధ్య తనెందుకున్నాడు?

ఈ పెద్ద హోటల్లో ఎన్నో గదులు.... ఎందరో మనుష్యులు. కాని తనకు ఎవళ్ళతోను సంబంధంలేదు. ఇది తనకు కలిసిన ప్రపంచంకాదు.

అతడు మరోసారి అసహజంగా బెడ్ మీద అటూయిటూ దొర్లాడు. అది పక్కాకాదు. అది పరుపుకాదు. ఈ పరుపునిండా పలుగురాళ్ళు నింపారు.

"అప్పుడే వెళ్ళిపోతావా డియర్! నువ్వు పక్కనే లేకపోతే నాకిది పక్కకాదు"

"మరేమిటో"

"నువ్వు పక్కనుంటే ఇంత హాయిగా ఇంత మెత్తగా వున్న ఈ పరుపులోకి నువ్వు వెళ్ళిపోగానే పలుగురాళ్ళొచ్చేస్తాయి.... ప్లీజ్ ఇంకాస్సేపు"

"బయట పనిమనిషి కేకలు పెడ్తోంది. తలుపు తీయాలి. ప్లీజ్ వెళ్ళని"

"డ్యామ్ పనిమనిషి! అప్పుడే తెల్లారిందా?"

"ఎప్పుడో తెల్లారింది."

"మళ్ళీ ఎప్పటికి దొరుకుతావో!"

"అబ్బబ్బబ్బ! వదలండి. రోజూ ఇలాగే...."

"వెళ్ళేముందు జస్ట్ వన్ మోర్ ప్లీజ్ లావణ్యా"

"నో మోర్ ప్లీజ్! ఎన్ని మోర్లేనా మీకు సరిపోవు."

"అయితే ఎలా వెళ్తావో వెళ్ళు చూస్తాను."

"యేమిటి చూసేది?"

"నిన్నే."

"అయ్యో కర్మ."

"ఎందుకమ్మా పాపం! పొద్దున్నే కర్మంటున్నావు?"

"ఎందుకా? రోజురోజుకు మీ కొంటె చేష్టలు మితిమీరిపోతున్నందుకు."

"నేనేం చేశాను?"

"నటించడం చాలుగాని ఎక్కడదాచారో త్వరగా యిచ్చేయండి బయటది తలుపులు బాదేస్తోంది."

"నేనడిగిందిచ్చేస్తే...."

"నో మోరని ఎప్పుడో చెప్పేశాను. ఏమిటి మీ పిచ్చి. బయటది కేకలు పెడ్తోంటే."

"నువ్వే నన్నిలా పిచ్చివాణ్ని చేశావు."

"మీతో వాదించలేను బాబూ త్వరగా నా బట్టలిచ్చెయ్యండి"

"తమరిచ్చేదాకా నే నివ్వను"

"అయితే ఇలాగే లేచి వెళ్ళిపోతాను"

"నిజంగా. అంతదృష్టమా?"

"ఎంతాళ! ఈ బెడ్‌షీట్ కప్పుకొని పక్క గదిలో కెళ్ళి మరో డ్రెస్ వేసుకొని వస్తేగాని మీరోగం కుదుర్తుందుండండి"

"లావణ్యా' ప్లీజ్ .... ఒక్కనిముషం"

అతడు బెడ్‌షీట్ పట్టుకొని లాగాడు. కాని అది తన బెడ్‌షీట్‌గాదు-హోటల్‌గది లోని బెడ్‌మీది బెడ్‌షీట్"

జ్ఞాపకాలు! ఈ జ్ఞాపకాలు ఒక్కొక్క

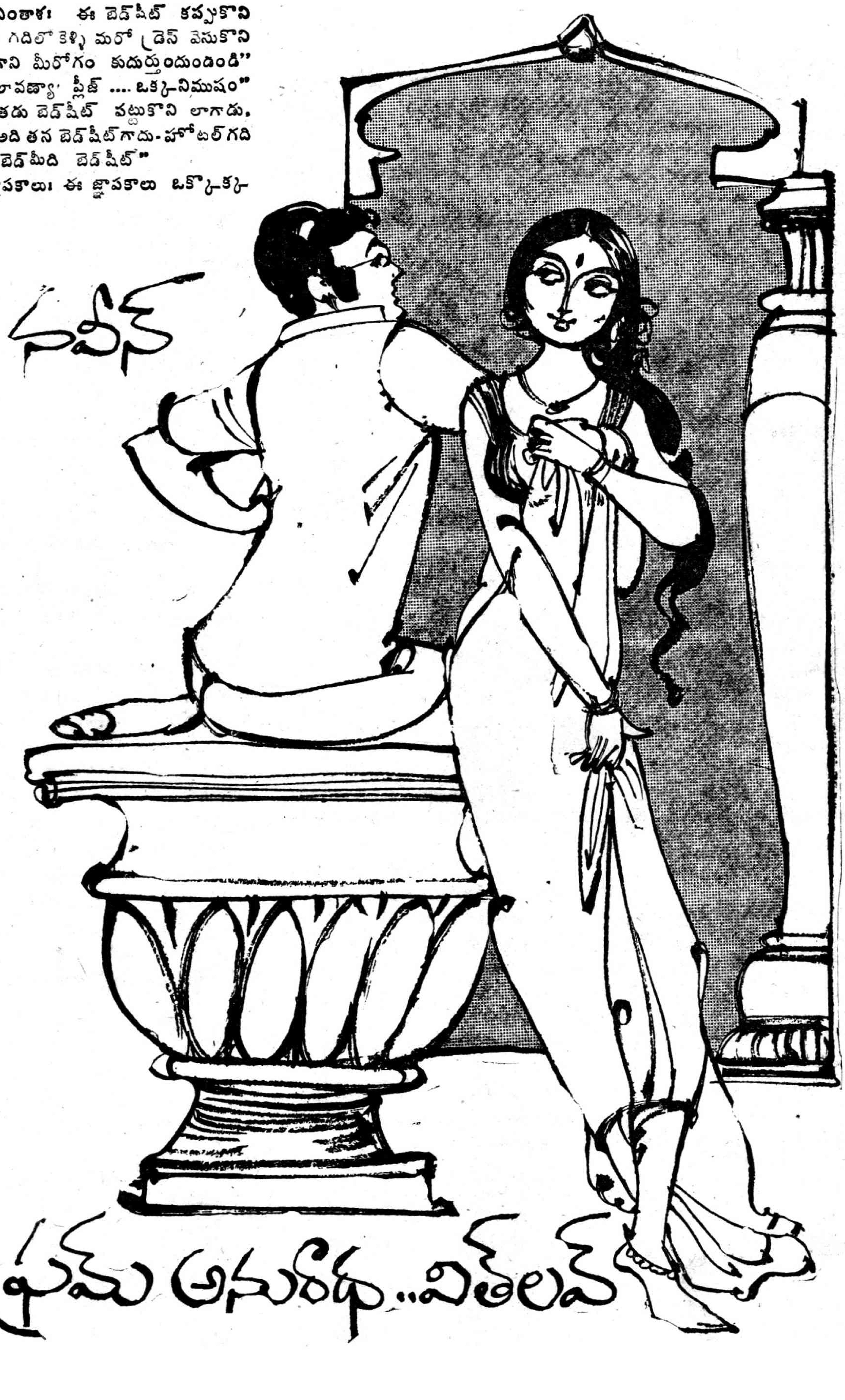

"ఉగాది పంచాంగ శ్రవణం."

చిత్రం : వెల్లటూరి పూర్ణానంద శర్మ. వెల్లటూరు

సారి గుండెల్లో ఇంత చిచ్చు పెడాయని అతనికి తెలీదు.

అతనిలోని ప్రతి అణువు బాధతో ఘూర్ణిల్లింది. వేడి రక్తంతో వుప్పొంగిన అతని నరాలు ఏ క్షణంలోనైనా చిట్లిపోతాయేమో ననిపించింది.

అతనికి వెంటనే లావణ్య కావాలని పించింది.

లావణ్య వక్షోజాల్లో తలదూర్చి, తన శరీరాన్ని ఆమె శరీరంతో పెనవేసి తన పెదవుల్ని ఆమె పెదవులతో కలిపేసి, తన సర్వస్వాన్ని ఆమె కర్పించి, ఆమె సర్వస్వాన్ని తను దోచుకొని. యుగాల్ని క్షణాలుగా, క్షణాల్ని యుగాలుగా మార్చేసుకొని. స్థలాన్ని కాలాన్ని జయించి. ఆనందపు శీతల శిఖరాల్ని అధిరోహించి. ప్రశాంత సుషుప్తిలోకి జారిపోతేతప్ప ఈ మనస్సుకు శాంతిలేదు. అగ్నిలా జ్వలించిపోతున్న ఈ శరీరం అప్పుడుగాని చల్లబడదు.

అతనికి వెంటనే యేమైనా చెయ్యాలని పించింది.

వెంటనే లావణ్య దగ్గరకు పరుగెత్తుకొని పోతే?

అసంభవం? తనకూ లావణ్యకు మధ్య కొన్ని వందల మైళ్ళ దూరం. ఆదూరాన్ని దాటేంత వరకు ఈ శరీరాన్ని ఓదార్చలేడు.

బాత్‌రూంలో కెళ్ళి తెల్లవారూ చన్నీళ్ళ స్నానం చేస్తూ ఉండిపోవాలనిపించింది. యే ఐస్‌ఫ్యాక్టరీకైనా వెళ్ళి ఐస్ ముక్కల మీద పడుకోవాలనిపించింది.

యెన్నో చెయ్యాలి యేదైనా చెయ్యాలి. లేకపోతే ఈ బాధ తన శరీరాన్ని తినేస్తుంది. ఈ రాత్రి గడిచేలోగా తనకు పిచ్చెక్కుతుంది.

అతడు విసురుగా లేచాడు.

చకాచకా డ్రెస్ చేసుకున్నాడు.

రూం బయటకొచ్చి తాళం వేసి. లిఫ్ట్ కోసం ఎదురుచూసే ఓపిక లేక మెట్లుదిగి సెకండ్ ఫ్లోర్‌లోంచి ఫస్ట్‌ఫ్లోర్లోకొచ్చాడు.

అతనికెదురుగా వస్తున్న వాళ్ళనెవర్నీ అతడు చూడలేదు. ప్యాంట్ జేబుల్లో చేతులు పెట్టుకుని. త్వరత్వరగా మెట్లుదిగి కిందకొచ్చాడు.

రిసెప్షన్ రూంలోంచి బయటపడి. హోటల్ కాంపౌండ్ దాటి రోడ్డుమీద కొచ్చాడు.

"బండి కావాలా బాబుగారూ!" అంటూ అక్కడున్న రిక్షా వాళ్ళంతా అతన్ని చుట్టుముట్టారు.

అక్కర్లేదని చెప్పేసి వాళ్ళ మధ్యలోంచి కదిలి కొంచెం దూరం నడిచి పేవ్‌మెంట్‌మీద నిల్చున్నాడు.

అతడికేం చెయ్యాలో తోచలేదు.

ఆ వూళ్లోఉన్న సినిమాలన్నీ అతడు చూసేశాడు.

బార్‌కెళ్ళి తాగే అలవాటు లేదతనికి.

"ఆ ఊరంతా అతనికి కొత్త ఫ్రెండ్సెవరూ లేరు".

"యే బ్రోథల్ హౌస్‌కైనా వెళ్తే!"- మెరుపు మెరిసినట్టుగా అతని బుర్రలో ఈ ఆలోచన

తనలో ఈ ఆలోచన కలిగినందుకు తనను తాను అసహ్యించుకున్నాడు.

ఈ బుర్ర క్షణంకూడా ఊర్కోదు.... ఎప్పుడూ యేవో చెత్తను సృష్టిస్తూనే ఉంటుంది ఈ ఆలోచనలు. ఈ జ్ఞాపకాలు లేకపోతే ఎంత బావుండును

"యేంబాబుగారూ! ఏంటేదిగా ఉన్నట్టున్నారే.... టైమ్ గడవటంలేదా" అతడు వెంటనే పక్కకు తిరిగి చూశాడు

అతని పక్కనెవరో కొత్తమనిషి నిల్చొని వున్నాడు.

"నువ్వెవరు?"

"నే నెవరైతే యేం బాబూ. మీరు మాత్రం వంటరితనంతో మహా ఇబ్బంది పడిపోతున్నట్టున్నారు. ఈ వంటరితనం మహా చెడ్డది బాబూ! మనసుకు పిచ్చెత్తిస్తుంది"

ఈ సారతన్ని పరీక్షగా చూశాడు.

కాకినిక్కర్. చిరుగుల బనియన్. అక్కడక్కడ తెల్ల వెంట్రుకలతో మాసిన గడ్డం రెల్లుగడ్డిలా పల్చగా నెత్తిమీదజుట్టు. ఎర్రజీరలతో మెరుస్తున్న చిన్నచిన్నకళ్లు. సన్నగా పొట్టిగా వున్నాడు.

"ఆఫీసు పనిమీదొచ్చారా బాబూ!"

"ఔను"

"టైమ్ గడవక చాలా దిగులుబడిపో

తున్నట్టున్నారు."

"ఔను. కాని నువ్వేం నామీద జాలి చూపించాల్సిన అవసరంలేదు. మైండ్ యువర్ బిజినెస్."

అతడు అక్కడికి కొంచెం దూరంలో వున్న కిళ్ళీకొట్టువైపు నడిచాడు.

"నా బిజినెస్ ఇది సార్!" అతన్ని వెంబడిస్తూ తగ్గుస్వరంతో అన్నాడు కాకి నిక్కర్ వాడు.

"ఏది?

"మీలాంటివాళ్ళ దిగులును, వంటరి తనాన్ని పోగొట్టటం"

"ఎలా పోగొడ్తావు?"

"మీరు ఊఁ అనండి బాబూ."

"అంటే?"

"మీకు మంచి కంపెనీని తెచ్చిపెడ్తాను"

"మంచి కంపెనీ అంటే?"

"మంచి పిల్లను తెచ్చిపెడ్తాను బాబూ"

"ఓహో!"

వెంటనే అతనికి తెలియకుండానే అతని హృదయాంతరాళంలో ఎక్కడో ఒక సంతోషపు కెరటం లేచింది

"ఔను బాబూ! మీకెలాంటి పిల్లి కావాలో చెప్పండి. రాత్రంతా వుండమంటారా? కొన్ని గంటలు చాలా? చెప్పండి సార్."

తను వెంటనే తనను తాను రక్షించుకోకపోతే తనను వాడు యేదో ఊబిలోకి తోసేస్తాడనిపించింది.

"ఏయ్ మిస్టర్! ఎవరితో మాట్లాడుతున్నావో తెలిసే మాట్లాడుతున్నావా? పిచ్చి పిచ్చిగా వాగావంటే పోలీసుల కప్పగిస్తాను. యూ డర్టీ పింప్"

కిళ్ళీకొటు వైపు వెళ్ళబోతున్న అతడు గిరుక్కున వెనక్కి తిరిగి హోటల్ వైపు కదిలాడు.

నాస్టీఫెల్లో! ఇలాంటి వాళ్లు ఈ విజయవాడ పట్టణంలో కొల్లలుగా వుంటారని విన్నాడు. కాని నిజంగా చూడటం ఇదే ప్రథమం.

అతడు హోటల్ ఆవరణలో ప్రవేశించి రిసెప్షన్ రూం దాటాడు.

మెల్లగా. భారంగా ఒక్కొక్క మెట్టే ఎక్కసాగాడు.

"మీకెలాంటి పిల్ల కావాలో చెప్పండి సార్!"

వాడు నిజంగా తను ఎలాంటి పిల్ల కావాలంటే అలాటి పిల్లను తెస్తాడా? డర్టీ స్కౌండ్రెల్! కోసున్నాడేమో!

లేదు నిజంగానే తెస్తాడేమో.... ఈ ఊళ్లో అలాంటి వాళ్ళు చాలా మంది వుంటారని విన్నాను.

అతని అడుగులు తడబడ్డాయి.

మళ్ళీ ఆ గది....ఆ బెడ్ .. ఆ మాగ్జిన్స్.. ఆ నాలుగోడలు ఆ జ్ఞాపకాలు వద్దు వద్దు ఆ చిత్ర హింసనిక భరించలేడు.

ఇప్పుడా గదిలోకెడే తనకు నిజంగా పిచ్చెక్కుతుంది. బయటే యెక్కడన్నా గడపాలి. కాని యిప్పుడు బయటకెడ్తే వాడు ... ఆ కాకీ నిక్కరవాడు తనను నీడలా వెంబడిస్తాడు. వాడిని తప్పించుకోలేడు

అతని గుండెల్లో ఏదో వణుకు ప్రారంభమైంది

కొన్ని సెకన్లలో అతడు తను మెట్లెక్కటం లేదని, మెట్లు దిగుతున్నాడని గ్రహించాడు.

రిసెప్షన్‌రూం దాటి హోటల్ ఆవరణలో ప్రవేశించాడు.

వాడు కనిపించదేం? అప్పుడే ఏమయిపోయాడు. వెళ్ళిపోయాడా, లేదు. అడిగో వాడు తనవైపే వస్తున్నాడు. వాడివైపు చూడకూడదు. వాడితో మాటాడకూడదు. వాడు తనదగ్గరకొస్తే వాడిని తన్నాలి.

"ఎందుకు సార్ మీలో మీరు అంత బాధపడిపోతున్నారు మీరు ఊఁ అనండి

ఉగాది శుభాకాంక్షలతో!

కావిలిపాటి విజయలక్ష్మి
- ప్రొద్దు మలుపు 10.00
- మెంపుడు కొడుకు 8.00
- అపశ్రుతులు 8.00

మల్లాది వెంకట కృష్ణమూర్తి
- సముద్రపు దొంగలు 7.00
- దురదృష్టవంతులు 7.00

రాచకొండ శ్రీదేవి
- ప్రేమ మందిరం 8.00

వాసిరెడ్డి సీతాదేవి
- నింగి నుండి నేలకు 11.00

మాలతీ చందూర్
- గోప వనిత 11.00
- మంకెనపువ్వు 11.00

పోటబండ్ల విజయలక్ష్మి
- రాగతరంగిణి 10.00

జంపాల నాగశిరోమణి
- విద్యాధరి 8.00

కావిలిపాటి విజయలక్ష్మి
- అగ్రహారం 8.00
- జీవనసంధ్య 6.00
- చాకులాంటి పిల్ల 7.50

పోల్కంపల్లి శాంతాదేవి
- స్వప్న సౌధం 6.00

అట్లూరి పూజారా
- మీసాల విష్ణుమూర్తి 9.00

నందుల సుశీలాదేవి
- చిగురాకులు 6.00
- శ్రావణ మేఘాలు 6.00

మల్లాది వెంకట కృష్ణమూర్తి
- ఒకటి ఒంటరి అంకె 6.00
- పారిపోయిన ఖైదీలు 6.00
- పడమట సంధ్యారాగం 8.00

జంపాల నాగశిరోమణి
- సుడిగాలి 12.50

రాచకొండ శ్రీదేవి
- మాణిక్యవీణ 10.00
- నందిని 12.50

బొమ్మ హేమాదేవి
- నవరసాలు 7.50
- లవ్ స్టోరీ 6.00

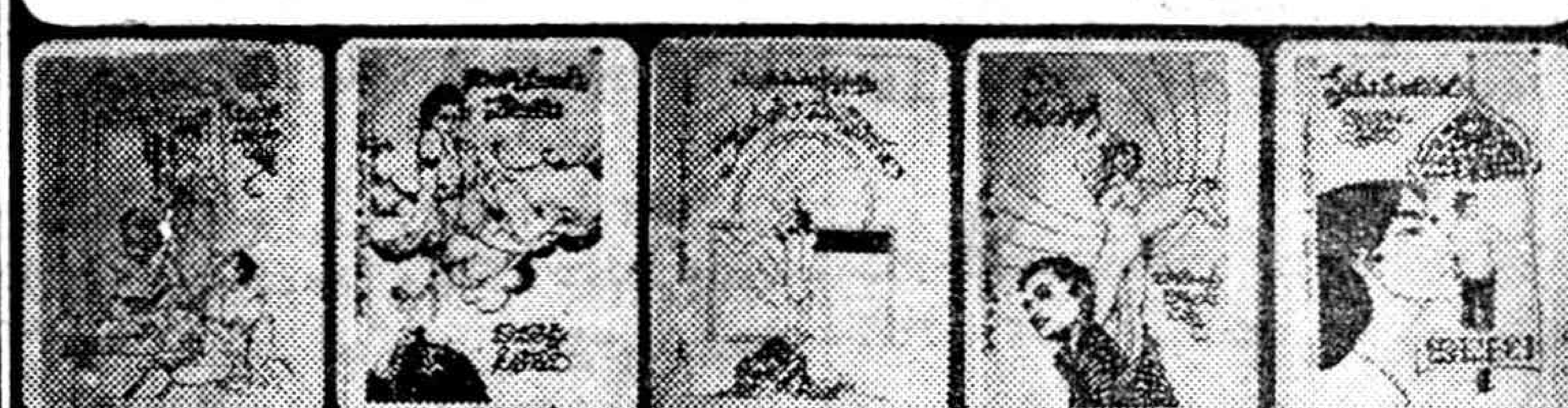

డీలక్సు పబ్లికేషన్సు
ఏలూరు రోడ్ • విజయవాడ-520 002

భూతకాలం మనదేకాని మనం భూతకాలానికి చెందినవాళ్ళం కాము. వర్తమానానికి చెందిన వాళ్ళం భవిష్యత్కాలాన్ని సృష్టించేవాళ్ళమే గాని భవిష్యత్కాలానికి చెందినవాళ్ళం కాము

—గాంధీజీ

*   *   *

స్నేహితులవటం తేలికేగాని ఆ స్నేహాన్ని చిరకాలం నిలుపుకోవటమే చాలా కష్టం.

—థామస్ జే పర్సన్

*   *   *

నీ వెవరవు, నీదే జాతి? నీదే కులం? అని భగవంతుడు అడుగడు కాని నీవేమి చేసి తివి అని అడుగును. జాగ్రత్త!

—గురునానక్

*   *   *

తేనెటీగవలె మన కృషినే మనం వినోదంగా భావించుకోవాలి.

—గోల్డ్‌స్మిత్

*   *   *

మగవాడు భర్త లక్షణాలు సంపాదించడానికి చాలా వ్యవధి పడుతుంది. కాని స్త్రీ భార్యహోదా పొందడం మహా తేలిక.

—ఎడిసన్

*   *   *

మంచి మానవులు ఇద్దరే ఇద్దరు. ఒకడు గిట్టనివాడు. మరొకడు పుట్టనివాడు

—చైనా సామెత

*   *   *

నిజమైన మతం సమాజానికి పునాది నిజమైన ప్రజా ప్రభుత్వానికి అది ప్రాతిపదిక.

—బిర్కు మహాశయుడు

*   *   *

స్త్రీ దేవత అంటారు కారణం; ఎవరు బాధ పడుతున్నా స్త్రీ హృదయం కరుణతో కరిగి పోతుంది.

—బాల్జాక్

సేకరణ :

ఇస్మాయిల్ అబ్‌ఖాన్

రాత్రంతా స్వర్గమైపోతుంది."

"షటప్!" అన్నాడే గాని ఆ మాటలో ఏ మాత్రంకూడా ఫోర్స్ లేదు. వాడు నిశ్చలంగా అతని పక్కనే నిల్చుని ఈసారింకా ధైర్యంగా అన్నాడు

"నామాట నమ్మండిసార్. మీ కిలాంటి పిల్ల కావాలంటే అలాంటిపిల్లను మీగదిలో దింపుతాను. హోల్ నైట్ వుంచుకోవచ్చు"

రెండు మూడు క్షణాలవరకు అతడేమీ మాట్లాడలేకపోయాడు

తన గొంతు పూడుకుపోయిందేమోనని పించిందతనికి.

అయినా యేదో చెప్పాలన్న పెనుగులాట అతన్ని వదల్లేదు.

"నిజంగా.... నిజంగా...."

"చెప్పండి సార్...."

"కాస్త చదువూ సంస్కారం ఉండాలి. శుభ్రంగా ఉండాలి. చలాకీగా ఎప్పుడూ నవ్వుతూ నవ్విస్తూవుండే అమ్మాయి కావాలి. పెద్దపెద్ద కళ్ళతో సన్నగా తెల్లగా ఉండే అమ్మాయి కావాలి. తేగలవా?"

"తెస్తాను సార్-మీరు రూంలో కెళ్ళిపోండి సార్. పావుగంటలో వచ్చేస్తుంది. మీ రూం నెంబర్ చెప్పండి సార్"

"ఫార్టీటూ... ఆ అమ్మాయి నేను చెప్పినటుగా లేకపోతే వెంటనే బయటకు పంపి చేస్తాను"

"అలాగే సార్"

వాడు మరుక్షణంలో అక్కణ్ణించి మాయమై రోడ్డుమీదున్న ఓ రిక్షా ఎక్కాడు.

తను అన్నీ లావణ్య పోలికలే చెప్పాడు

ఈ విషయం లావణ్యకు తెలిస్తే,

నీ జ్ఞాపకాల నుంచి పారిపోవటానికే ఈ పని చేశానని. ఇన్నింతగా నీ బానిసను చేసుకోవటం నీ తప్పేనని చెప్పాలి

లావణ్య తనను క్షమిస్తుందా? కామ కాదు తనని తాను క్షమించుకోగలుతాడా?

చాలా పెద్ద ప్రమాదంలో ఇరుక్కోబోతున్నాడు.

"చాలా పెద్ద ప్రమాదం జరిగి పోయింది లావణ్యా!"

*   *   *

"యేమైందండి! ఎందుకంతగా నీరసించిపోయారు?"

"మా కంపెనీ సేల్స్ చూసే పనిమీద నన్ను సరిగ్గా పది రోజులు విజయవాడకు పంపిస్తున్నాడు మా జనరల్ మేనేజర్."

"అమ్మయ్య! అంతేగదా! మరేమిటో నని హడలి పోయాను."

"అంతేకదా అని యెంత సులభంగా అనేశావు లావణ్యా! ఈ విషయం తెలిసినప్పట్నించి నేనెంత దిగులు పడిపోతున్నానో. ఎంత మానసిక చిత్రహింస ననుభవిస్తున్నానో. కొంచెంకూడా అర్థం చేసుకోలేకపోయావు. ఛీ! మీ ఆడవాళ్ళంతా యింతే!"

"ఎందుకండి వూరికే అలా దిగులుబడిపోతారు ఆఫీసు పనున్నప్పుడు వెళ్ళడం తప్పుతుందా?"

"తప్పదు గనకనే ఈ దిగులు. నిన్ను విడిచి ఈ సంవత్సరంన్నర కాలం ఎప్పుడైనా వరుసగా పదిరోజులు.... మైగాడ్! పదిరోజులు! మళ్ళీ ప్రాణాలతో నిన్ను చేరుకోగలనంటావా?"

"తప్పకుండా చేరుకుంటారు. మీ ప్రాణానికి నా ప్రాణం. ఔనూ మీ ఆఫీసులో మరెవరూ లేనట్టూ మిమ్మల్నే ఎందుకు పంపిస్తున్నారేమిటి?"

"కర్మ! ఈ పని మా డిప్యూటీ మేనేజర్‌ గాడిది. వాడు నెల రోజులు సెలవు పడేసి ఎక్కడికో చెక్కేశాడు. అందుకని నన్ను పంపిస్తున్నారు రేపే వెళ్ళాలి."

ఆ రాత్రి.... లావణ్య తనూ శృంగార ప్రపంచపు టవతలి అంచుల్ని చేరుకొని అవధుల్లేని ఆనందాన్ని అనుభవించారు.

"ఈ పదిరోజులు నీ స్పర్శను పొందలేని నా ఈ శరీరం ఎంత కృశించిపోతుందో. ఎంత ఆకలిని, ఎంత దాహాన్ని భరించాలో ఊహించుకుంటేనే భయమేస్తోంది."

"ఆ ఆకలిని, దాహాన్ని భరించలేక అడ్డదారులు తొక్కరుగా?"

అడ్డదారులా? కలలోకూడా నీతో తప్ప మరో స్త్రీతో ఎలాంటి అనుభవాల్ని పొందలేను. నీతిగా నేను పొందుతున్నది కేవలం శారీరక సుఖమేననుకుంటున్నావా. హృదయాలు యేకం కాకుండా శరీరాలు మాత్రమే యేకం కావడాన్ని నేను ఊహించుకోలేను...... "

"యేమో! మీ మగవాళ్ళ మాటలు నమ్మటమెలా?"

అతడు భారంగా అడుగులువేస్తూ తన రూంకు చేరుకున్నాడు.

తాళంతీసి తలుపు తెరచుకొని లోపల కెళ్ళి ఈజీచెయిర్లో కూర్చున్నాడు వాడు నిజంగా తాను చెప్పిన పోలికలన్నీ ఉన్న అమ్మాయిని తెస్తాడా? తను నిజంగా అలా చెప్పాడా?

ఇప్పెన్ జోక్! జస్ట్‌ఫర్ ఫన్! యేదో రకంగా కాస్సేపు టైమ్ గడపడానికి అలా చెప్పాడు.

కాని వాడు నిజంగా అమ్మాయిని తీసుకొస్తే?

ప్రాస్టిట్యూట్స్‌ను గురించి ఎన్నో

కథల్లో. నవలల్లో చదివాను. సినిమాల్లో చూశాడు. వాళ్ళు వీళ్ళు చెప్పుకోగా విన్నాడు కాని నిజంగా ఎలా వుంటుందో తానెన్నడూ చూడలేదు.

టైమ్ చూశాడు వాడు వెళ్ళి చాలా సేపే అయింది. ఇంకా రాడేం?

మైగాడ్! తనామె కోసం ఎదురు చూస్తున్నాడా?

"ఏమో! మీ మగవాళ్ళ మాటలు నమ్మటమెలా!"

బయట మెల్లగా తలుపుమీద కొట్టిన చప్పుడు—అతడు దిగ్గునలేచి నిల్చున్నాడు.

"వచ్చేసిందా?" అతనిలో భయంకరమైన క్యూరియాసిటీ! వణుకుతున్న చేతులతో తలుపు తీశాడు.

బయటనిల్చున్న పద్దెనిమిదేళ్ళమ్మాయి చప్పున లోపలకొచ్చేసి తలుపు మూసేసింది.

వెంటనే గుప్పుమని గదినిండా మల్లెపూల వాసన వ్యాపించింది.

అతడామెకేసి కళ్ళప్పగించి చూస్తూ వుండిపోయాడు. జరిగిందేమిటో అతనికర్థం కావటంలేదు.

చేతిలోవున్న హాండ్‌బ్యాగ్‌ను టీపాయ్ మీద పడేసి బెడ్‌మీద కూర్చుని పత్రిక తిరగెయ్యటం మొదలెట్టిందామె.

"మీరు మాగజీన్లు తెగ చదివేట్టున్నారే."

అతడేమీ మాట్లాడలేకపోయాడు. ఆమెనలాగే చూస్తూ వుండిపోయాడు.

ఇంచుమించు తను చెప్పిన పోలికలన్నీ ఆమెలో వున్నాయి. ఎంతో గౌరవనీయులైన కుటుంబానికి చెందిన స్త్రీలా వుంది. అప్పుడే విచ్చుకుంటున్న మల్లె పువ్వులా స్వచ్ఛంగా, శుభ్రంగా వుంది. సన్నగా, పొడుగ్గా, కోలమొహంతో, పెద్ద పెద్ద కళ్ళతో, ఎదుటివ్యక్తిని వెంటనే ఆకట్టుకునే చిరునవ్వుతో యెంతో అందంగా ఆకర్షణీయంగా వున్న ఆమెను బయటచూస్తే యెవరైనా ఏ కాలేజిలోనో చదువుకుంటున్న అమ్మాయనుకుంటారు. చాలా సింపుల్‌గా అలంకరించుకుంది. శుభ్రంగా వున్న బ్లూప్రింట్ వాయిల్ చీర, వైట్ జాకెట్, జడనిండా మల్లెపూలు.

"వాట్ మిషర్ విశాల్! అంత సీరియస్‌గా ఆలోచిస్తున్నారేమిటి?"

అతడు వులిక్కి పడ్డాడు.

తనపేరు ఈవిడకెలా తెలిసింది? కొంపదీసి ఈమెకు తను యెవరో, యేమిటో, ఎక్కణ్ణించి వచ్చాడో అన్నీ తెలుసా యేమిటి?

"నా పేరు నీకెలా తెలుసు?"

మా హృదయపూర్వక ఉగాది శుభాకాంక్షలు!

PALAYAKAT COY. PVT. LTD. MADRAS

REGD. TRADE MARK

పళయకాట్
సంగు మార్క్
లుంగీలు
చేతి రుమాళ్ళు

మదరాస్ పళయకాట్ కంపెనీ ప్రై లిట్.
88, అర్మీనియన్ వీధి, మద్రాసు-600001.

తెల్ల వెంట్రుకలు

వేలాది వన మూలికలతో తయారు చేయబడిన మా స్పెషల్ సుగంధ తైలం వలన తెల్ల వెంట్రుకలను మొదళ్ళనుంచి పూర్తిగా నల్లబరచును. మరియు భవిష్యత్తులో కూడ నల్ల వెంట్రుకలే వచ్చును. మీరు కూడా తైలం ఉపయోగించి తమ వెంట్రుకలను నల్లబరచుకోండి. మూడు సీసాలఖరీదు పూర్తికోర్సు రూ. 30/-లు.

BIMALA AYURVED BHAWAN
P.o. Lai Bigha (GAYA)

దీర్ఘ వ్యాధులకు ఉత్తమ సిద్ధ వైద్యం!

హస్తప్రయోగం, అంగము చిన్నదై అవసర కాలమందు అసంతృప్తి, శుక్లనష్టము, నపుంసకత్వము, హెర్నియా, చర్మవ్యాధులు, పోస్టు ద్వారా కూడా వైద్యంచేయబడును. వరిబీజము(బుడ్డ), మూత్ర వ్యాధులు ఆపరేషన్ లేకుండ. రండి.

డా॥ దేవర, ఫోన్ 551,
మార్వాడి గుడి దగ్గర, తెనాలి.

బ్రాంచి : 5/1, బ్రాడీపేట, గుంటూరు-2

"మీరు యేమీ చెప్పకుండా బిగుసుకొని కూర్చుంటే మీ పేరు తెలుసుకునే మార్గమే లేదనుకున్నారా యేమిటి! ఇదిగో ఈ "ఇండియా - టు - డే" మాగజీన్ మీద మీ పేరు స్పష్టంగా రాసుంది."

అతడు నిట్టూరుస్తూ నవ్వాడు —

"యూ ఆర్ వెరీ క్లెవర్."

"థాంక్యూ.... మీరు మాగజిన్లు తెగ చదివేస్తున్నారే."

"కొత్త ప్రదేశంలో మన వంటరి తనాన్ని పోగొట్టేవి మాగజీన్లేగా?"

"మీకు వంటరితనమంటే భయమా?"

"ఔను"

"ఈ ఊరికి కొత్తగా వచ్చారా?"

"ఔను"

"ఫ్రెండ్సెవరూ లేరా?"

"లేరు"

"నాతో ఫ్రెండ్‌షిప్ చేస్తారా?"

"ఇంకో కొన్నిగంటల్లో నువ్వెక్కడో నే నెక్కడో. నీతో ఫ్రెండ్‌షిప్పేమిటి?"

ఆమె అదోమాదిరిగా నవ్వింది.

"ఎందుకు నవ్వావు!"

"ఊరికేనే— నా నవ్వు మీకు నచ్చలేదా?"

"నచ్చకపోవడం కాదు. అంత బాగా నవ్వటం ఎక్కడ నేర్చావని. బైదిబై నీ పేరేమిటి?"

"అనూరాధ"

"నైస్ నేమ్"

"థాంక్యూ"

"ఏం చదివావు?"

"ఇంటర్మీడియెట్ చదువుతూ ఆపేశాను. ఎందుకాపేశావని మాత్రం అడక్కండి"

"ఎందుకని"

"మీతో ఉన్నంతసేపు నన్ను లైవ్లీగా ఉండనీయండి."

అతడు వెంటనే యేమీ మాట్లాడలేదు. ఆమెను మీ తల్లిదండ్రులెవరు? ఇంత చదువూ సంస్కారం ఉన్నదానివి ఇలాంటిపనెందుకు చెస్తున్నావు? అని అడగాలనుకున్నాడు. కాని ఆమె అలా అనటంతో ఆ ప్రయత్నం మానుకున్నాడు.

"ఆఫీసు పనిమీదొచ్చారా ఈ ఊరు?"

"ఔను"

"ఈ ఊరు మీకెలా ఉంది?"

"వచ్చినప్పట్నుంచి ఈఊర్ని విడిచి మళ్ళీ మాఊరు వెళ్ళటానికింకా ఎన్ని గంటలు, ఎన్ని నిమిషాలు, ఎన్ని సెకన్లు వున్నాయని లెక్కించుకుంటున్నాను. దాన్ని బట్టి ఈ ఊరు నాకెలా వుందో నువ్వే ఊహించుకోవచ్చు."

"మీ వూళ్లో మీకున్న అంత పెద్ద ఆకర్షణేమిటో తెలుసుకోవచ్చా?"

"కొన్ని విషయాల్ని బయటకి చెప్పకుండా మన మనసులో దాచుకుంటేనే అందంగా వుంటుంది."

"మీ మనసులో మీరు దాచుకున్న అంత అందమైన విషయమేమిటో నేను చెప్పనా?"

"చెప్పలేవు."

"చెబితే యేమిస్తారు?"

"నువ్వు కోరుకున్నదేదైనా.... అఫ్ కోర్స్ నా పరిధిలో నాకు సాధ్యమయ్యేదైతే."

"తర్వాత మాట తప్పొద్దు"

"తప్పనుగాక తప్పను"

"యేమో! మీ మగవాళ్ళ మాటలు నమ్మటమెలా?"

అతడు వెంటనే అసహనంగా చైర్లోంచి లేచాడు. ఆమె అతను తన ఆయువుపట్టు మీద దెబ్బ కొట్టినట్టుగా విలవిల్లాడి పోయాడు.

"మీ ఆడవాళ్ళెప్పుడూ ఇలా 'మీ మగవాళ్ళ మాటలు నమ్మటమెలా' అని ఎందుకంటారు? అయామ్ డెడ్ సీరియస్ ఎబౌట్ మై ప్రామిస్—వైడోన్ట్ యూ బిలీవ్ మి?"

"అయామ్ సారీ"

"ఇట్స్ ఆల్ రైట్! మై ప్రామిస్ స్టిల్ స్టాండ్స్."

ఆమె నవ్వింది. ఆ నవ్వు అతని హృదయం మీద పన్నీటి జల్లును చిలకరించింది. ఆమె యెప్పుడూ అలా నవ్వుతూ వుండిపోతే యెంత బావుండును.

"మీకు మీ వూళ్లో వున్న అంత పెద్ద ఆకర్షణేమిటో చెప్పాలి. కరెక్ట్గా చెబితే నేను కోరుకున్నదేదైనా యిస్తారు. అంతేగా?"

"ఔను, ఔను. సస్పెన్స్‌తో చంపక త్వరగా చెప్పెయ్."

"చెబుతున్నాను .... చెప్పేస్తున్నాను — రెడీ?"

"రెడీ"

"మీ వూళ్లో మీకున్న ఆ గ్రేటెస్ట్ ఆకర్షణ, మీ లావణ్య! మీ ముద్దుల శ్రీమతి! మీ సర్వస్వం! కరెక్ట్?"

అతడు యెగిరి గంతేశాడు. అతనిలో చెలరేగిన ఎక్సైట్‌మెంట్‌ను అణచుకోలేక పోయాడు. ఆశ్చర్యం, భయం, ఉత్కంఠ, ఆనందం ఒకేసారి జనించి అతన్ని వుక్కిరి బిక్కిరి చేశాయి.

అప్రయత్నంగా అతడామె దగ్గరగా వెళ్ళి ఆమెబుజాలమీద చేతులువేసి ఆమెను కుదిపేశాడు.

"మా లావణ్య నీకు తెలుసా? ఎలా తెలుసు?"

"భయపడకండి. మీ లావణ్య నాకు తెలీదు."

"మరెలా చెప్పావు?"

ఆమె పకపకా నవ్వుతూ బెడ్‌మీది దిండుకిందున్న పోస్టు కవరుతీసి అతనికి చూపించింది.

అతడారోజు సాయంత్రమే లావణ్యకు ఉత్తరం రాసి.ఆ కవర్లో పెట్టి పైన అడ్రసు రాసి రేపు పోస్టు చేద్దామని ఆ దిండుకింద పెట్టాడు.

ఆ కవరు చూడగానే అతడు గాఢంగా నిట్టూర్చాడు.

"యూ ఆర్ రియల్లీ ఫెంటాస్టిక్ అనురాధా! కమాన్.... ఏం కోరుకుంటావో కోరుకో...."

ఆమె అతడి మాట వినిపించుకోకుండానే "చాలా అదృష్టవంతురాలు" అంది.

"ఎవరు?"

"మీ లావణ్య"

"ఎందుకు?"

"ఆమెను ఇరవైనాలుగ్గంటలూ ప్రేమిస్తున్న మీ లాంటి భర్త దొరికినందుకు"

"యూ ఆర్ రాంగ్! నిజంగా లావణ్యను అంత ప్రేమిస్తున్నవాడినైతే ఇప్పుడిలా నీతో ఎందుకుంటాను? నేనో పెద్ద మోసగాడ్ని."

"కాదు. మీరు నన్నెందుకు పిల్చారో నాకిప్పుడే అర్థమైంది. మీ లావణ్య జ్ఞాపకాల నుండి కాసేపు పారిపోవటానికి నన్ను పిల్చారు."

ఆ క్షణంలో ఆమె అతనికి చాలా దగ్గరైంది. ఆమె మామూలు స్త్రీ కాదనిపించింది.

"నేను నీకు ఎంత దగ్గర కాకూడదనుకుంటున్నా యేదో అద్భుత శక్తితో నన్ను నీవైపు లాక్కుంటున్నావు. నిన్నెం చెయ్యాలో నాకర్థం కావటంలేదు- ఒకర్నొకరు ఇంత బాగా అర్థం చేసుకోవటం కూడా ఒక్కొక్కసారి చాలా విచిత్రమైన సమస్యల్ని సృష్టిస్తాయి కదూ?"

ఆమె అతడికేసి చురుగ్గా చూసింది.

"విశాల్‌గారూ! మీకు నేనెలాంటి సమస్యను సృష్టించబోవటంలేదు. ఇంకో కొన్నిగంటల్లో మీరే ఇంతకుముందన్నట్టు మీ రెక్కడో, నేనెక్కడో మనం కలిసున్నంత సేపైనా హాయిగా గడుపుదాం-రండి. మీ లావణ్యను మీరు కాస్సేపైనా మరచిపోయేట్లు చేస్తాను.కమాన్."

ఆమె బెడ్‌మీద మత్తుగా అటూ, ఇటూ దొర్లింది.

అతడు కదల్లేకపోయాడు. ఆమెను అలాగే చూస్తూ వుండిపోవా లనిపించిం దతనికి.

"ఎంతసేపని అలా చూపులతో తినే స్తారు. నిద్దరొస్తోంది డియర్! త్వరగా రండి."

అనురాధ ట్యూబ్ లైటార్పేసింది.

ఎర్రగా వెలుగుతున్న జీరో కాండిల్ బల్బు కాంతిలో ఆమె అతని కళ్ళకింకా అందంగా, అభిలషణీయంగా కనిపించింది.

"నిద్దరొస్తోంది. డియర్! ఆపాడు మాగజిన్ మూసేసి లైటార్పేసి రండి ప్లీజ్!"- బెడ్‌మీద మత్తుగా దొర్లుతూ లావణ్య.

"ఇదిగో వచ్చేస్తున్నా .... ఒక్క నిముషం."

"అబ్బబ్బబ్బ! నా కంటె మీకా చెత్త పత్రికే ఎక్కువై ందా?"

లావణ్య లైటార్పింది.

"యూ ఆర్ వేస్టింగవర్ టైమ్ డియర్ కమాన్! రిలాక్స్! బెడ్ ఈజ్ బెస్ట్ ప్లేస్ ఫర్ రిలాక్సేషన్"

మంత్రముగ్ధుడిలా అతడామె దగ్గరగా వెళ్ళాడు.

అతన్నామె గట్టిగా తన గుండెలకదుముకుంది.

మల్లెపూలపరిమళం అతనినిమత్తెక్కించింది.

జూలు విదిలించి గర్జించిన సింహంలా అతనిలో కోరిక విజృంభించింది.

ఆమెను తన గుండెలమీదకు చేర్చుకొని ఆమె పెదవుల కోసం వెతికాడు.

"జస్టేమినిట్! వదలండి."

"ఎందుకు డియర్?"

"మరచిపోయాను."

"యేమిటి?"

"పిల్"

"ఫరవాలేదు ఈ ఒక్కసారికి నా మూడ్ పాడుచెయ్యకు."

"మీకు ఒక్కసారికే - కాని నా కొంప మునుగుతుంది"

"యేమౌతుంది డియర్- పాపో, బాబో పుడ్తారే అనుకో- పెంచుకునే శక్తి మనకు లేదా?"

"మిష్టర్ విశాల్! ఏమిటి మీరంటున్నది?"

అతడు మూసుకున్న కళ్ళను తెరిచాడు వెంటనే అతని శరీరం జలదరించింది.

కళ్ళు పెద్దవి చేసి ఆమెను చూశాడు. వెంటనే ఆమెను వదిలేసి పక్కమీంచి లేచి చైర్లో కూర్చున్నాడు.

"సారీ అనురాధా! ఈ రోజంతా నేనేం చేస్తున్నానో, ఏమైపోతున్నానో నాకర్థం కావటంలేదు. అయామ్ జస్ట్ గోయింగ్ మ్యాడ్"

"మీ మ్యాడ్‌నెస్‌ను యిప్పుడే పోగొట్టానుండండి"

ఆమె బెడ్‌మించి లేచి హ్యాండ్‌బ్యాగ్ చేతిలోకి తీసుకొని అందులోంచి ఓ టాబ్లెట్ తీసింది.

"ప్లీజ్ స్టాపిట్. నువ్వా టాబ్లెట్ వేసుకోవలసిన అవసరంలేదు."

"ఎందుకు?"

"ఐ జస్ట్ కాంట్ డూ ఇట్."

"వై నాట్? నేనంత వికారంగా వున్నానా?"

"నోనోనో! యూ ఆర్ వెరీ బ్యూటిఫుల్"

"దెన్ కమాన్"

ఆమె టాబ్లెట్ నోట్లో వేసుకుని మంచినీళ్ళు త్రాగింది.

"అనురాధా! ఐ లైక్ యూ వెరీ మచ్! ఇంకాస్సేపైతే తెల్లవారుతుంది, అప్పటివరకు ఇలాగే హాయిగా మాట్లాడుకుంటూ కూర్చుందాం."

ఆమె కళ్ళు పెద్దవిచేసి అతన్ని ఆశ్చర్యంగా చూసింది. ఆమెలో అకస్మాత్తుగా ఏదో మొండిపట్టుదల, తను ఇలాంటివాళ్ళనెందరినో చూసింది. అందర్నీ తన అందంతో లొంగదీసుకుంది. నో మ్యాన్ కెన్ రెసిస్ట్ మి అనుకుంది. అలాంటి వాళ్ళందరిలో లేని ప్రత్యేకత ఇతనిలో

ఉగాది శుభాకాంక్షలతో!

శ్రీరామా ఫైనాన్స్ కార్పొరేషన్

పోస్టుబాక్సు నెం. 6
బొబ్బిలి - 532558
(విజయనగరం జిల్లా)

బ్రాంచీలు:
విశాఖపట్నం
కటక్ (ఒరిస్సా)

కమర్షియల్ వాహనములపై
సులభమైన వాయిదాలపద్ధతులపై
ఫైనాన్స్ చేయబడును
మరియు

ఆకర్షణీయమైన వడ్డీరేట్లకు
ఫిక్స్‌డ్ డిపాజిట్లు అంగీకరించబడును

సి.వి. శీతారామస్వామి
మేనేజింగ్ పార్ట్‌నర్

ఏముందో చూడాలనిపించింది.

"మీరు ఇంతకు ముందే నాకో మాటిచ్చారు గుర్తుందా?"

"ఔను."

"నేను కోరుకున్న దేదైనా ఇస్తానన్నారు."

"నాకు సాధ్యమైతేనే ఇస్తానన్నాను."

"యూ ఆర్ ఎ రోబస్ట్ మ్యాన్! మీకు సాధ్యం కాకపోవటమేమిటి?"

"యేమిటని?"

"ఈ రాత్రి మీరు నాకు కావాలి. మీకు మీ లావణ్య ఇవ్వ ంది నేనిస్తాను. కమాన్ మాట తప్పొద్దు."

ఆమెకేం సమాధానం చెప్పాలో అతనికి తోచలేదు.

ఆమె చకచకా తను వేసుకున్న బట్టలన్నీ విప్పేసి, బెడ్‌మీద పడుకొని బెడ్ షీట్ కప్పుకుంది.

"కమాన్ డియర్! క్విక్!"

ఇంద్రధనస్సులా మెరిసిపోతున్న ఆమె శరీరాన్ని చూసిన యే పురుషుడు ఆ క్షణంలో ఆమెను కోరకుండా ఉండలేడనిపించిం దతనికి.

అతనిలో మళ్ళీ కోరిక విజృంభించింది

"కమాన్ డియర్! యేమిటింకా ఆలోచిస్తున్నారు. బయట తెల్లారిపోతుంటే."

"కమాన్ డియర్ తెల్లారిపోతోంది. పనిచూసిపోవ్వే టైమైంది"

అతడామెను చేరుకున్నాడు ఆమె తన శరీరాన్ని అతడి శరీరంతో పెనవేసింది. అతడామె శరీరాన్నంతా ముద్దులతో ముంచెత్తాడు.

ఆమె అతని మీదున్న బట్టల్ని లాగేస్తోంది.

అతడామెను తనకు దగ్గరగా, ఇంకా దగ్గరగా చేర్చుకునే ప్రయత్నం చేస్తున్నాడు. అతడి అంతరాంతరాల్లో ఆవహించివున్న ఆమెమీది ఆరాధనకు మాటలరూపం యిచ్చే ప్రయత్నం ప్రారంభించా డతడు.

"నామీద ఏం మత్తు మందు చల్లావు లావణ్యా! నన్నిలా పిచ్చివాణ్ని చేసి నీ చుట్టూ నువ్వే ప్రపంచంగా యెందుకు తిప్పుకుంటున్నావు? ఒక్క క్షణం నిన్ను చూడకపోతే నా హృదయం నీకోసం యెందుకిలా తపించిపోతుంది? ఎందుకు లావణ్యా.... నన్నెందుకిలా ప్రపంచానికి వ్యర్థుణ్ణి చేశావు? నాలోని ప్రతి అణువులో నువ్వే యెందుకు చేరిపోయావు? నీమీది ప్రేమతో నిండిపోయిన ఈ పిచ్చి గుండెను నేనేం చేసుకోను? చెప్పు లావణ్యా. చెప్పు?...."

ఆమె అతి ప్రయత్నంతో అతన్ని తన మీదినించి తోసేసింది.

"లేవండి మిష్టర్ విశాల్! నేను మీ లావణ్యను కాను. కాల్‌గర్ల్ అనూరాధను"

అతడు తన పక్కలో బాంబు పేలినట్టుగా దిగ్గున లేచి నిల్చున్నాడు.

"అయామ్ వెరీ సారీ."

"పరవాలేదు. మిమ్మల్ని అదే మూడ్‌లో ఇంకాస్సేపు వుండనిస్తే నా పంతంనెగ్గేదే. కాని మిమ్మల్ని మోసగించి నా పంతాన్ని నెగ్గించుకోవటం నాకిష్టంలేదు. లావణ్యగా కాదు.... నన్ను మీరు కాల్‌గర్ల్ అనూరాధగా చూస్తేనే నాకు నిజమైన గెలుపు. మీ లావణ్యే గెలిచింది."

ఆమె లేచి చకచకా డ్రెస్ చేసుకోవటం మొదలెట్టింది.

"నువ్వు కాల్‌గర్ల్ అనూరాధవే కావొచ్చు కాని నిన్ను జీవితాంతం మరచిపోలేను."

"నేనూ మిమ్మల్ని మరచిపోలేను. నేను చాలామంది మగవాళ్ళను చూశాను. మీలాగే యేవేవో పనులమీద ఈ ఊరొచ్చి టైమ్ గడవక నాలాంటి కాల్‌గర్ల్స్‌ని పిలిపించుకునే ఎందరో మర్యాదస్తుల్ని, సంస్కారవంతుల్ని చూశాను కాని మీలాంటి ఇంత ఫెయిత్‌ఫుల్ హజ్బెండ్‌నెవర్నీ చూళ్ళేదు. మీ లావణ్యను నేను చూడకపోయినా ఆమె పర్సనాలిటీని ఊహించుకోగలను. ఆమెతో పోటీ చెయ్యబోయి ఓడిపోయాను. కాని ఓడిపోయానని బాధపడడంలేదు. తన భర్తను ఇంతగా ఆకట్టుకున్న ఒక తోటి స్త్రీని హృదయపూర్వకంగా అభినందిస్తున్నాను"

ఆమె తన హాండ్‌బాగ్ చేతిలోకి తీసుకొని టీపాయ్ మీదున్న అతని రిష్టువాచిలో టైమ్ చూసింది.

"అప్పుడెనాలుగౌతోంది. నే వెళ్తాను."

ఆమె వెళ్ళిపోతాననగానే అతనిలో యేదో దిగులు, అకస్మాత్తుగా లభించిన గొప్ప పెన్నిధిని పోగొట్టుకుంటున్నట్టుగా ఫీలయ్యాడు.

ఏదో గుర్తొచ్చినట్టుగాలేచి బ్రీఫ్‌కేసు తెరిచి పర్స్ తీశాడు. అందులోంచి రెండు వంద రూపాయల నోట్లను తీసి "కాదనకుండా తీసుకోవాలి ప్లీజ్!" అన్నాడు.

"ఎందుకు? నా నుంచి మీ మగవాళ్ళు యే సుఖాన్నైతే ఆశిస్తారో అది నేను మీకివ్వలేకపోయాను. కాబట్టి మీ దగ్గర డబ్బు తీసుకునే అర్హత నాకు లేదు."

"నువ్వు నాకు అంతకంటె వెయ్యి రెట్లు అధిక సుఖాన్నిచ్చావు. నా ఒంటరితనాన్ని, దిగులును పోగొట్టావు. నిజమైన స్నేహంలో వుండే మాధుర్యాన్ని ఈ కొద్దిసేపట్లో చూపించావు. కొద్ది గంటల్లో విడిపోతున్న వాళ్ళ మధ్య స్నేహమేమిటన్న నా మాట ఎంత తప్పో నిరూపించావు. ఇదంతా సుఖం కాదూ? శారీరక సుఖమే సుఖమౌతుందా? నా తృప్తి కోసమైనా తీసుకో అనూరాధా! నేను నీ కిచ్చిన మాటను ఎలాగూ నిలుపుకోలేకపోయాను...."

ఆమె అదో మాదిరిగా నవ్వుతూ ఆ రెండు నోట్లనూ తీసుకుంది.

"నాకిచ్చిన మాటను నిలుపుకోలేకపోయానని బాధపడ్తున్నారు కదూ? యింకో కొన్ని క్షణాల్లో మనం విడిపోతాం బహుశా. మళ్ళీ యెప్పుడూ కలుసుకోలేకపోవచ్చు. విడిపోయేముందు నాదొక చిన్న కోరిక. ఈసారి మీరు కాదనకూడదు. తప్పకుండా తీరుస్తారు కదూ?"

"తప్పకుండా చెప్పు అనురాధా!" అంటూ ఆమె చేతిలో చెయ్యేశాడతను.

"మీరు నాకొక చిన్న సహాయం చెయ్యాలి. మీ ఊరు వెళ్ళేటప్పుడు ఈ రెండు వందల రూపాయలతో మీ లావణ్యకేదైనా నా తరపున ఒక మంచి ప్రెజెంట్

యతిప్రాసలు

యతి అంటే నాకు అసహ్యం
అన్నది ఒక నీలవేణి
యతి అంటే నాకూ అసహ్యమే
అన్నది ఒక కవివాణి

ప్రాసంపట్ల నాకు లేదు త్రాసం
అన్నది ఒక అలివేణి
ప్రాసమంటే నాకూలేదు త్రాసం
వంత పాడింది ఒక యువవాణి.
అయితే నా దృష్టిలో
యతి యేమో రాజు

ప్రాసం భట్రాజు.
యతి ముందడుగు వేసే యోధుడు
ప్రాసం అడుగులో అడుగు వేసే
భీరువు

అందుకే నాకు
యతి అంటే ఆదరం!
ప్రాసమంటే అనాదరం!!

—చల్లా రాధాకృష్ణ శర్మ

కొనుక్కెళ్ళండి "

ఆమె ఆ రెండు వంద రూపాయల నోట్లని తిరిగి అతని చేతిలో పెట్టింది.

"అనురాధా!" అతిదేదో అనబోయాడు.

"ఇంకేమీ చెప్పకండి - లావణ్యకు ఆ ప్రెజెంట్ ఇస్తూ" ఫ్రమ్ అనురాధా విత్ లవ్! అని చెప్పండి. గుడ్‌బై మిష్టర్ విశాల్!"

అతని చేతిని చిన్నగా ముద్దుపెట్టుకొని తలుపు తెరచుకొని బయటికెళ్ళిపోయింది. కాల్‌గర్ల్ అనురాధ.

ఆ రెండు నోట్లను తిరిగి పర్స్‌లో పెడ్తూ "ఫ్రమ్ అనూరాధా విత్ లవ్" అనుకున్నాడు విశాల్.